

Anti-pest protocol CNS de Groenling

1. Plagen of pesten?

Plagen is niet hetzelfde als pesten. De verschillen zou je zo kunnen aangeven:

Plagen	Pesten
gelijkwaardigheid	machtsverschil
wisselend "slachtofferschap"	hetzelfde slachtoffer
humoristisch	kwetsend
af en toe	vaak/voortdurend

Een definitie van pesten op school luidt als volgt: Pesten is het systematisch uitoefenen van psychische en/of fysieke mishandeling door een leerling of een groep leerlingen van één of meer klasgenoten, die niet (meer) in staat zijn zichzelf te verdedigen.

Met deze definitie is het verschil tussen pesten en plagen duidelijk aangegeven. Bij plagen is sprake van incidenten. Pesten echter gebeurt systematisch: een aantal keren per week, eens per week of regelmatig.

Pesten komt helaas ook bij ons op school voor. Ook de sociale media is van grote invloed. Het is een probleem dat wij onder ogen willen zien en op onze school dan ook serieus willen aanpakken.

Daar zijn wel enkele **voorwaarden** aan verbonden:

- Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/verzorgers (hierna genoemd: ouders)
- De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld. Dit gebeurt aan het begin van het schooljaar.
- Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.
- Wanneer pesten ondanks alle inspanning toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een directe aanpak. Zie hiervoor punt 6: stappenplan.
- Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert, dan zal er overlegd worden over een andere aanpak, binnen ons team is er de 'contactpersoon schoolveiligheid' (zie de namen in de schoolgids) En eventueel kunnen we hulp van externe instanties inschakelen.

2. Doel anti-pestprotocol CNS de Groenling

Dit anti-pestprotocol heeft als doel om alle kinderen zich bij ons op school veilig te laten voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen. Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

We doen dat door regels en afspraken zichtbaar te maken voor kinderen en volwassenen zodat als er zich ongewenste situaties voordoen, zij elkaar kunnen aanspreken op deze regels

en afspraken. Leerkrachten en ouders uit de MR onderschrijven gezamenlijk dit anti-pestprotocol.

3. Preventief pestbeleid

Het klimaat van de school

De Groenling vindt een goed pedagogisch klimaat zeer belangrijk, onze missie is ook: in een goede sfeer leer je zoveel meer! Dat uit zich in aandacht voor normen en waarden die we vanuit de identiteit van de school belangrijk vinden. Wij vinden de sfeer waarin een kind moet opgroeien van groot belang om zo een volwaardig mens te worden. We stellen daarom een vriendelijk en veilig klimaat, met orde en regelmaat, op prijs. Pas als het kind zich veilig voelt, kan het zich ontwikkelen. Juist regelmaat geeft het kind kansen.

Daarom hanteren we binnen onze school de volgende afspraken in alle groepen en spreken die met de kinderen door en af. Hierbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de kinderen. Deze basisregels hangen in elke klas en bij de ingangen van de school. We hopen zodoende dat er een preventieve werking van uitgaat en spreken de kinderen, die zich niet aan de gemaakte afspraken houden, daarop aan.

De basisregels

- Voor groot en klein zullen we aardig zijn.
- We zullen goed voor de spullen zorgen, dan zijn ze weer te gebruiken voor morgen.
- We willen allemaal rustig kunnen werken, daarom blijft het (werk)lawaai binnen de perken.
- De school is van binnen een wandelgebied en buiten hoeft dat lekker niet.

Werkvormen

Binnen onze godsdienstmethode Trefwoord, energizers en samenwerkopdrachten tussen leerlingen zitten veel sociaalvormende elementen. De kinderen leren hoe ze met elkaar in gesprek kunnen gaan en worden geactiveerd om zich te verdiepen in de mening van een ander. Deze werkvormen zorgen voor een leeromgeving die sociaal gedrag versterkt.

Inventarisatie pesten op onze school

Elk jaar vindt er een inventarisatie plaats wat betreft het pesten. Hier wordt, indien nodig, actie op ondernomen en na 6 weken wordt er opnieuw geïnventariseerd of het heeft geholpen of dat er nog steeds handelingen nodig zijn. Dit wordt geborgd in een document. De anti-pest coördinator is hiervoor verantwoordelijk.

4. Indien er toch sprake is van pestgedrag

Indien er toch sprake is van pesten gaan we daar actief mee om: we gaan uit van de aanbevelingen uit de hier onder beschreven vijfsporen aanpak.

Wil je pesten effectief bestrijden zul je de volgende vijf groepen moeten meenemen.

5. Vijfsporenaanpak:

- 1. De leerkracht (signaleren en aanpakken)
 - 2. Hulp aan de pester
 - 3. Hulp aan het gepeste kind
 - 4. Hulp aan de zwijgende middengroep
 - 5. Hulp aan de ouders
-
- 5.1. De leerkracht (signaleren en aanpakken)

Groepsniveau:

Leerkrachten hebben een sleutelrol in de aanpak van het pesten in de school. Zij zijn de eerst verantwoordelijken voor de aanpak van het pesten. Het is belangrijk dat zij vroegtijdig signaleren en effectief bestrijden.

De ouders:

Indien er sprake is van pesten zal de leerkracht de betrokken ouders op de hoogte stellen. Desnoods zal er een gesprek plaatsvinden met de ouders van het kind om te praten over de oplossing. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing. De leerkracht biedt altijd hulp aan het gepeste kind en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met de ouders en/of externe deskundigen.

- **5.2. Hulp aan de pester**

Algemeen:

Er wordt uiteraard met de pester gesproken door middel van een kindgesprek. Dit kan een probleemoplossend gesprek zijn (op zoek naar de oorzaak) om vervolgens de gevoeligheid voor wat hij met het slachtoffer uithaalt te vergroten, gekoppeld aan afspraken met evaluatiemomenten. Het advies is om de pester even de gelegenheid te bieden om zijn leven te beteren alvorens zijn ouders bij zijn wangedrag te betrekken. Natuurlijk is dit wel afhankelijk van de ernst van het pestgedrag.

Begeleiding van de pester:

- praten; zoeken naar de reden van het ruzie maken/pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling, buitengesloten voelen)
- laten zien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor de gepeste.
- excuses aan laten bieden.
- in laten zien welke sterke (leuke) kanten de gepeste heeft.
- pesten is verboden.
- kind leren niet meteen kwaad te reageren, leren beheersen, de stop-hou op-Houding, of een andere manier van gedrag aanleren.
- contact tussen school en ouders; elkaar informeren en overleggen.
- inleven in het kind; wat is de oorzaak van het pesten?
- inschakelen hulp: Schoolmaatschappelijk werk, sociale vaardigheids-Trainingen, Paxze, CJG

- **5.3. Hulp aan het gepeste kind**

We moeten hulp bieden aan het slachtoffer van pesten. Kinderen die voortdurend worden gepest kunnen op verschillende manieren reageren. De meeste kinderen worden passief en zitten er duidelijk mee. Een enkel gepest kind gaat zelf uitdagen. Beide vormen van gedrag zijn aangeleerd. Dit gedrag kan ook weer afgeleerd worden.

Begeleiding van het gepeste kind:

- medeleven tonen, luisteren en vragen: hoe en door wie wordt er gepest.
 - nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor, tijdens en na het pesten.
 - de leerling in laten zien dat je op een andere manier kunt reageren, huilen of boos worden is juist vaak een reactie die de pester wil uitlokken.
 - zoeken en oefenen van een andere reactie, bijv. je niet afzonderen.
 - het gepeste kind laten inzien waarom een kind pest.
 - nagaan welke oplossing het kind zelf wil.
 - sterke kanten van het kind benadrukken.
 - praten met de ouders van het gepeste kind en de ouders van de pester(s).
- Het gepeste kind niet overbeschermen bijvoorbeeld naar school brengen of 'ik zal het de pesters wel eens gaan vertellen'. Hiermee plaats je het gepeste kind in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog toe kan nemen.

- **5.4. Hulp aan de zwijgende middengroep**

Om de zwijgende middengroep tot bondgenoot in de strijd tegen het pesten te maken zijn de volgende acties mogelijk:

- indien nodig hanteren we de No Blame aanpak. (zie bijlage 1)

- pesten aan de orde stellen in de klas, door aandacht voor dit pestprotocol, de powerpoint over pesten en het onderwerp regelmatig terug te laten komen.
- als de leerkracht met de klas praat over pesten, is het raadzaam geen peestsituatie in de klas als uitgangspunt te nemen, maar het onderwerp daar bovenuit te tillen. Gebeurt dit niet dan kan de klas het probleem ontkennen, bagatelliseren, het slachtoffer de schuld geven of zeggen dat het maar een grapje is. Of de pesters gaan het slachtoffer voor zijn klikken bestraffen.
- via rollenspel het buitengesloten zijn aan den lijve ondervinden.

• 5.5 Hulp aan de ouders

Aan alle ouders:

- neem de ouders van het gepeste kind serieus
- stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan
- corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag
- geef zelf het goede voorbeeld
- leer uw kind voor anderen op te komen
- leer uw kind voor zichzelf op te komen

Ouders van pesters:

- neem het probleem van uw kind serieus
- raak niet in paniek; elk kind loopt kans een pester te worden
- probeer achter de mogelijke oorzaak te komen
- maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet
- besteed extra aandacht aan uw kind
- stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind
- maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat

Ouders van gepeste kinderen:

- houd de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind
- als pesten niet op school gebeurt, maar op straat, probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken
- pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken
- door positieve stimulering en zgn. schouderklopjes kan het zelfrespect vergroot worden of weer terug komen
- stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt

6. Stappenplan anti-pestprotocol

Iedere melding van pestgedrag dient serieus genomen te worden en te worden geverifieerd. Op het moment dat een leerling, een ouder of een leerkracht melding maakt van pestgedrag worden de volgende stappen ondernomen. Deze stappen zijn erop gericht om het pestgedrag zo snel mogelijk te stoppen.

Stap 1

De leerkracht heeft een afzonderlijk gesprek met de pester en de gepeste. Aan de hand van zo concreet mogelijke voorvallen uit het recente verleden wordt een analyse gemaakt en de ernst van de situatie ingeschat. Indien nodig kan het team op de hoogte gesteld worden van het pestgedrag i.v.m. toezicht op het plein e.d.

Stap 2

De leerkracht heeft een gezamenlijk gesprek met de pester en de gepeste. Het probleem wordt duidelijk en helder geformuleerd. In overleg met beide partijen worden afspraken gemaakt om pestgedrag tegen te gaan/te stoppen. Als er meerdere kinderen uit de groep betrokken zijn bij het pestgedrag zal de leerkracht klassikaal aandacht schenken aan het

probleem. Er zal benadrukt worden dat alle kinderen zich veilig moeten voelen op school. Het melden van pesten is geen klikken. Angst om zaken te melden zal moeten worden weggenomen. Binnen één week vindt eerste evaluatie plaats. De leerkracht zal nauwkeurig observeren.

Stap 3

In geval dat ouders melding hebben gemaakt van pestgedrag wordt teruggekoppeld naar de ouders. Er worden meldingen gedaan m.b.t. de afspraken. Met de ouders wordt afgesproken dat er na de eerste evaluatie weer contact op genomen zal worden. Deze stap zal ook worden genomen als de leerkracht de situatie 'ernstig' inschat, zonder dat ouders melding hebben gemaakt.

Stap 4

Gesprek met pester en gepeste. (leerkracht schat zelf in wat het beste is: afzonderlijk of gezamenlijk) Nagaan of het gelukt is om de afspraken na te komen. Is dit wel het geval: dan de afspraken handhaven/bijstellen en een volgend gesprek over 2 weken. Is dit niet het geval: analyse opstellen waardoor het mis is gegaan. Er wordt een plan opgesteld voor de komende 2 weken. Team wordt hiervan op de hoogte gebracht. Dit wordt met de ouders gecommuniceerd.

Stap 5

Na twee weken is er opnieuw een gesprek tussen leerkracht en leerlingen. Zijn de effecten positief: dan langzamerhand afbouwen. Zo niet: nieuw plan opstellen, waarbij eventueel ook externe deskundigheid ingeschakeld kan worden.

Opmerkingen:

- Alle concrete acties en afspraken worden door de leerkracht vastgelegd in Parnassys.
- Acties en afspraken dienen erop gericht te zijn het pesten onmiddellijk te stoppen en het gedrag te veranderen.
- Bij aanhoudend pestgedrag kan deskundige hulp worden ingeschakeld zoals het schoolmaatschappelijk werk of de GGD.

Eventueel kan er besloten worden om stap 6 te ondernemen:

Stap 6

Gesprek met alle ouders uit de groep over het pestprobleem in de groep. Dit met name als er sprake is van een grote zwijgende groep onder de klasgenoten die niet op het pestgedrag reageert of durft te reageren. Het doel van dit gesprek is om informatie te verstrekken en wat ouders kunnen doen om het gedrag van hun kind te beïnvloeden.

In het uiterste geval kunnen in goed overleg met alle partijen (ouders, leerkracht, team, directie en IB-er) nog 2 stappen gezet worden.

Stap 7

Een leerling (pester of gepeste) wordt tijdelijk in een andere groep geplaatst.

Stap 8

De pester wordt geschorst voor maximaal 5 dagen. Mocht dit meerdere keren noodzakelijk zijn dan zal er met het Bevoegd Gezag worden overlegd of er een verwijderingsprocedure voor de pester(s) in gang kan worden gezet. (zie bijlage 2: iris beleid schorsen en verwijderen)

7 Evaluatie

Dit anti-pestprotocol is door het team, de directie en de MR vastgesteld en wordt om de 4 jaar geëvalueerd.

8 websites

Meer informatie over het tegengaan van pesten is te vinden op

www.pestweb.nl

kinderen.moed.nl/pesten

Bijlage 1: No Blame aanpak

No Blame- aanpak

Pestgedrag aanpakken

Een succesvolle methode in het aanpakken van pestgedrag is de No Blame aanpak. Deze aanpak volgt een zeven stappen procedure die een leerkracht of een andere begeleider kan toepassen nadat pesten werd vastgesteld of gemeld.

1. De essentie van de No Blame-aanpak

Aangezien pesten een groepsprobleem is betekent dit dat een individu zelden tot nooit het probleem kan oplossen, want een individu kan niet winnen van een groep. De groep moet in actie komen. De essentiële elementen in deze methode zijn:

- * Niemand wordt gestraft.
- * Aanmoedigen van empathie.
- * Gedeelde verantwoordelijkheid.
- * Probleemoplossend.

2. De aanpak: een stappenplan voor de begeleider

Stap 1: een gesprek met het gepeste kind

- * Vraag algemene informatie, geen details over wat er juist gebeurd is.
- * Vraag naar de beleving en gevoelens van het gepeste kind.
- * Leg de aanpak uit, leg daarbij de nadruk op het niet-bestrafende aspect, vraag toestemming.
- * Bespreek samen de namen om de groep samen te stellen.
- * Vraag wat je WEL of NIET mag vertellen over de belevingen van het kind.
- * Vraag eventueel naar een verhaal of een tekening over het gevoel van het kind.
- * Geef aan dat je steeds bereikbaar bent voor het slachtoffer.

Stap 2: een groepje kinderen wordt samengeroepen

- * Een groep wordt samengesteld bestaande uit de meelopers, vrienden en/of positief ingestelde kinderen, eventueel met de pester erbij.
- * Het gepeste kind is niet aanwezig bij deze bijeenkomst. Dit kan de probleemoplossende aanpak bemoeilijken.

Stap 3: leg het probleem uit

- * Vertel de groep dat je een probleem hebt.
- * Gebruik eventueel het verhaal of de tekening van het gepeste kind.
- * Praat niet over details van gebeurtenissen.
- * Beschuldig niemand.
- * Maak duidelijk dat er een probleem is dat moet opgelost worden.

Stap 4: deel de verantwoordelijkheid

- * Zeg duidelijk dat er niemand in de problemen zit of gestraft wordt.
- * Elk groepslid kan bijdragen aan de oplossing.
- * De groepsleden hebben het meeste contact met het gepeste kind en dus de beste kansen om het pesten te stoppen.

Stap 5: vraag naar de ideeën van elk groepslid

- * Aanvaard alle positieve voorstellen (niets doen is ook een positief voorstel!).
- * Vraag om de voorstellen concreet te maken, 'Hoe ga je dat doen?'
- * Heb aandacht voor 'ik-taal', wees niet tevreden met algemene uitspraken.
- * De intenties kunnen opgeschreven worden.

Stap 6: laat het aan hen over

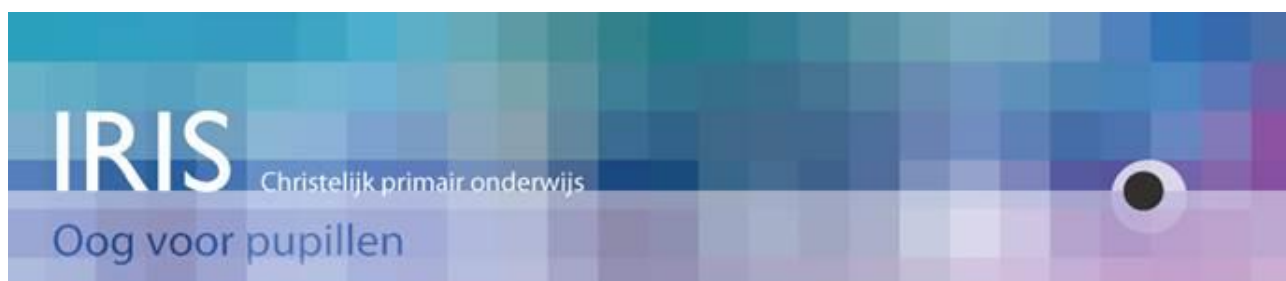
- * Leg de verantwoordelijkheid bij de groep, zij alleen kunnen het probleem oplossen.
- * Bedank hen en geef hen duidelijk vertrouwen.
- * Vertel dat je hen na een week individueel wil spreken (blijf bereikbaar).

Stap 7: spreek hen opnieuw

- * Laat elk lid afzonderlijk vertellen over zijn of haar bijdrage.
- * Gebruik de kernvragen: hoe is het nu, is het gestopt, ben je tevreden, ... ?

* Indien het slachtoffer niet helemaal tevreden is kan de procedure herhaald worden.

Bijlage 2: Iris beleid: schorsen en verwijderen

BELEID SCHORSING EN VERWIJDERING

Schorsing van een leerling

Uitgangspunten

Algemeen uitgangspunt is dat ouders/verzorgers altijd geïnformeerd worden indien het gedrag van hun zoon of dochter daartoe duidelijk aanleiding geeft.

Het bevoegd gezag kan met opgave van redenen een leerling voor een periode van ten hoogste één week schorsen. Het besluit tot schorsing wordt schriftelijk aan de ouders bekendgemaakt. Het bevoegd gezag stelt de inspectie van een schorsing voor een periode langer dan één dag schriftelijk en met opgave van redenen in kennis. (art. 40C WPO)

Schorsing als middel

Het middel van schorsing kan gebruikt worden door het bevoegd gezag indien er sprake is van een van de hieronder beschreven situaties. Wordt vanwege ernstig wangedrag van een leerling en/of diens ouders / verzorgers, de rust en/of veiligheid zodanig verstoord, dat direct gehandeld moet worden. Door de schorsing kan een rustpauze gecreëerd worden, die de partijen de gelegenheid geeft zich te bezinnen.

Procedure bij schorsing

Bij alle “gewichtige gesprekken” waarbij leerkrachten en directie afspraken maken met kinderen en ouders over school- en gedragsregels, dienen verslagen te worden gemaakt. Dossiervorming behoort daarbij standaard tot de procedure.

Zo mogelijk wordt een voorgenomen schorsing vooraf aan de ouders/verzorgers meegedeeld. De ouders horen dan dat er een vervelende situatie is ontstaan op school en dat de directie misschien genooddaakt is over te gaan tot schorsing.

De duur van de schorsing is zeer beperkt.

Een schorsing kan zowel intern (uit de klas) als extern (uit de school) plaatsvinden.

Indien er sprake is van een onverwachte onmiddellijke schorsing, zodat contact vooraf met de ouders niet heeft kunnen plaatsvinden, dan worden de ouders/verzorgers direct na de schorsing hiervan op de hoogte gesteld.

Als een gesprek met de ouders niet mogelijk is, wordt de schorsing schriftelijk aan de ouders/verzorgers meegedeeld met vermelding van

- een deugdelijke motivatie van de schorsing
- de tijdsduur van de schorsing
- eventuele andere maatregelen (huiswerk of strafwerk)

De directie van de school stelt het college van bestuur op de hoogte van de (voorgenomen) schorsing. Besluit tot schorsing en verwijdering wordt genomen door het bevoegd gezag. Is er sprake van een externe (voorgenomen) schorsing, dan wordt dit direct gemeld bij het college van bestuur. De onderwijsinspectie en de leerplichtambtenaar worden door de directeur schriftelijk op de hoogte gebracht van de schorsing. Bij een voorgenomen schorsing worden de ouders/verzorgers, (eventueel) de leerling en de leerkracht tezamen met een lid of meerdere leden van de schoolleiding uitgenodigd voor een gesprek. Leidt dit gesprek niet tot een voor beide partijen aanvaardbare oplossing, dan is een bemiddelingsgesprek nodig. Eventueel kan hierbij het college van bestuur, de leerplichtambtenaar of de onderwijsinspectie worden uitgenodigd.

De school draagt er zorg voor dat de leerling tijdens de schorsing huiswerk- en/of leeropdrachten krijgt.

7. Verwijdering van een leerling

Verwijdering als middel

Het middel van verwijdering kan gebruikt worden door het bevoegd gezag indien er sprake is van de volgende situaties:

- Wanneer een kind na vele waarschuwingen bij herhaling door zijn gedrag laat blijken dat hij zich niet kan of niet wil houden aan de regels en de normen die op school gelden. Dit kan de overige op school aanwezigen ernstig belemmeren in hun werk. Als hier niet tijdig een oplossing kan worden gevonden, kan verwijdering noodzakelijk worden geacht.
- Wanneer een kind (of de ouders verzorgers) door zijn gedrag laat (laten) blijken dat hij (zij) de grondslag van de school niet respecteert (respecteren) zodanig dat de overig op de school aanwezigen zich daarbij gekwetst voelen kan verwijdering worden overwogen.
- Wanneer er een dusdanige situatie is ontstaan, dat vanwege aanhoudelijk ernstig wangedrag van een leerling en/of diens ouders/verzorgers de relatie tussen de leerling en/of diens ouders/verzorgers en de school onherstelbaar is verstoord. Het is dan beter uit elkaar te gaan en een andere school te zoeken.

Procedure bij verwijdering

Bij alle "gewichtige gesprekken" waarbij leerkrachten en directie afspraken maken met kinderen en ouders over school- en gedragsregels, dienen verslagen te worden gemaakt. Dossiervorming behoort daarbij standaard tot de procedure.

De directie deelt de ouders/verzorgers van de leerling het voornemen tot verwijdering van de school mee, met vermelding van de motivatie. Voordat wordt besloten tot verwijdering hoort het bevoegd gezag de betrokken groepsleraar.

Als een gesprek met de ouders niet mogelijk is, wordt de verwijdering schriftelijk aan de ouders/verzorgers meegedeeld met vermelding van een deugdelijke motivatie.

De ouders/verzorgers worden uitgenodigd voor een gesprek.

De schoolleiding, de ouders, (eventueel) de leerling, het college van bestuur en zo mogelijk de betrokken leerkracht, eventueel aangevuld met de leerplichtambtenaar en/of de onderwijsinspecteur, hebben een gesprek met elkaar om te bezien of er alsnog voldoende basis is om op het voornemen tot verwijdering terug te komen.

Indien dit niet het geval is, deelt de directie de ouders/verzorgers schriftelijk per aangetekende brief het besluit tot verwijdering mee. In dit besluit worden de ouders/verzorgers gewezen op de mogelijkheid om binnen zes weken bezwaar aan te tekenen bij de directie. Het bezwaar heeft geen schorsende werking ten aanzien van het besluit tot verwijdering. De school mag bij wijze van resultaatverplichting niet eerder overgaan tot definitieve verwijdering dan voordat een andere school bereid is gevonden de betrokken leerling op te nemen. (art. 40 lid 10 WPO)

Is er sprake van een verwijdering, dan worden het college van bestuur, de onderwijsinspectie en de leerplichtambtenaar schriftelijk op de hoogte gebracht.

Mogelijkheden na een besluit van verwijdering

8. De ouders/verzorgers tekenen geen bezwaar aan tegen het besluit.
9. De ouders/verzorgers tekenen bezwaar aan tegen het besluit. Het bestuur dient binnen vier weken een beslissing te nemen. In die vier weken worden ouders gehoord over hun bezwaar. Het bestuur deelt schriftelijk en gemotiveerd haar besluit op het bezwaar aan de ouders/verzorgers mee. De ouders /verzorgers leggen zich bij dit besluit neer.
10. Idem als bij 2, maar de ouders/verzorgers leggen zich niet neer bij het besluit van hun bezwaar. De ouders/verzorgers vechten het besluit tot verwijdering aan in een kort geding bij de burgerlijk rechter.

Verplichting van de school:

De directie moet na mededeling van het definitief besluit tot verwijdering zoeken naar een school die bereid is de leerling toe te laten. Het gaat hier om een resultaatverplichting. De directie houdt gedurende die weken contact met de ouders/verzorgers over de voortgang hieromtrent. Gedurende deze periode zorgt de school voor huiswerk- en/of leeropdrachten voor de leerling.